

รายละเอียดของวารสาร

ชื่อวารสาร : ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร

Journal Name : Phetchabun Rajabhat Journal

ชื่อบรรณาธิการ : ผศ.ดร.ภฤณีญา มูลศรี

ชื่อย่อของวารสาร :

Abbreviation Name: JPCRU

ISSN : 0859-8185

E-ISSN : 2821-9988

ที่อยู่สำหรับการติดต่อ : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 83 หมู่ 11 ถนนสระบุรี-หล่มสัก ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000

เจ้าของ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ / Phetchabun Rajabhat University

จำนวนฉบับต่อปี : 2

Email : research_pcru@hotmail.com

Website : <https://research.pcru.ac.th/journalpcru/>

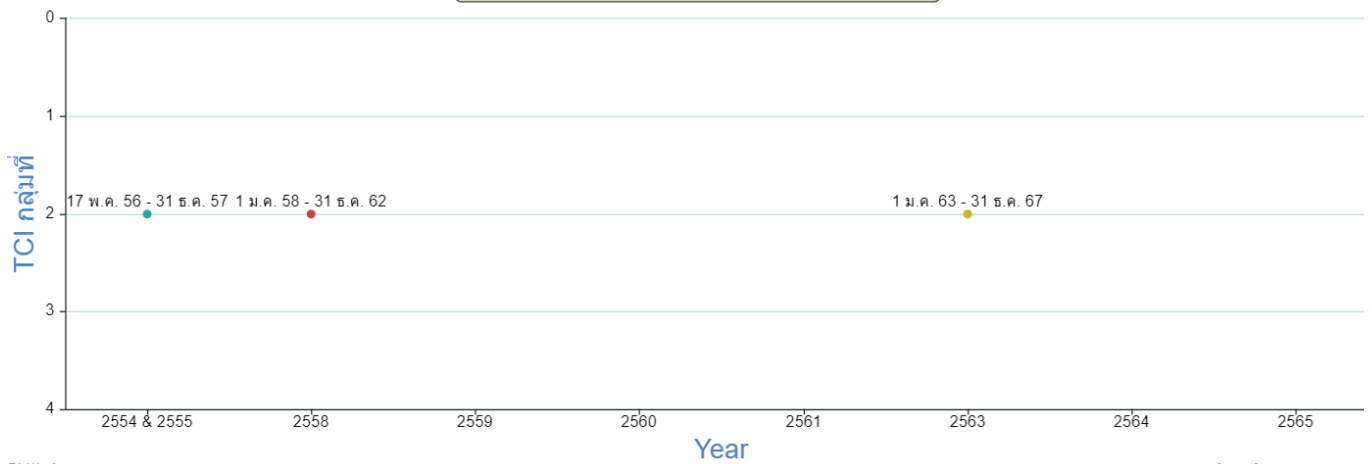
TCI กลุ่มที่ : 2

สาขาหลักของวารสาร : Social Sciences

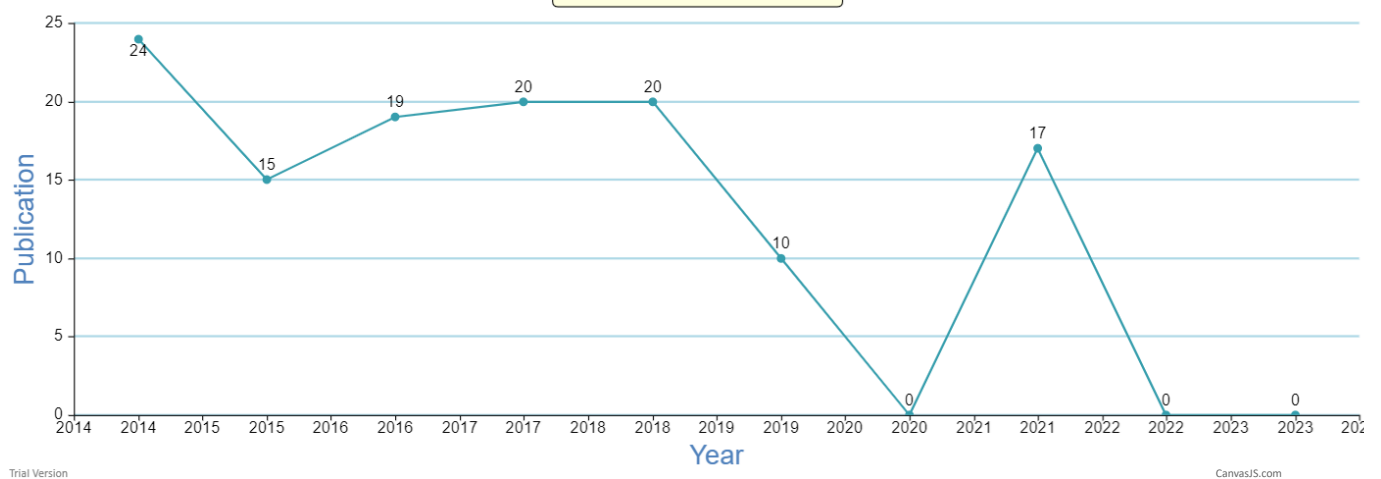
สาขาย่อยของวารสาร : Arts and Humanities / Business, Management and Accounting / Social Sciences

หมายเหตุ :

กลุ่มของวารสารในฐานข้อมูล TCI

Publication 10 Years

ISSN 0859-8185 (Print)

ISSN 2821-9988 (Online)

ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร

Phetchabun Rajabhat Journal

ปีที่ 24 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

A handwritten signature in blue ink, located in the bottom right corner of the page. The signature is stylized and appears to be a personal name or title.

ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร

PhetchabunRajabhat Journal

ปีที่ 24 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

นโยบาย	1. สนับสนุนผลงานวิชาการของมหาวิทยาลัย 2. เผยแพร่ผลงานวิชาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไป 3. สร้างความรู้และองค์ความรู้ที่ถูกต้อง พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล
ขอบเขตงาน	เนื้อหาเป็นวารสารวิชาการที่เผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ โดยสาขาวิชาที่รับตีพิมพ์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ จิตวิทยา บริหารธุรกิจ และการจัดการ
วัตถุประสงค์	1. เพื่อเผยแพร่ความก้าวหน้าทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ จิตวิทยา บริหารธุรกิจและการจัดการ 2. เป็นสื่อกลางในการส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ แลกเปลี่ยนแนวความคิดเห็นเชิงวิชาการ หรือประสบการณ์ของผู้ที่อยู่ในวงการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 3. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่าง นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา และบุคคลที่มีความสนใจ
เจ้าของ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ที่ปรึกษา	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผู้ประเมินอิสระหรือพิชญพิจารณ์ (Peer review)

ศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ ประมวล

รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์

รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เรืองศรีตระกูล

รองศาสตราจารย์ ดร.ชไมพร กาญจนกิจสกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ศรีจำเริญ

รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรพล พุทธิรักษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิมาจ ญ วิเชียร

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริปัญช์ บุญครอง

รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณี อินทรไพโรจน์

รองศาสตราจารย์ ดร.จอมขวัญ สุวรรณรักษ์

รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล สรรสวิสุทธิ์

รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร ดอกจันทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี เกสทอง

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระศักดิ์ ขอมขุนทด

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา

รองศาสตราจารย์ ดร.กันต์ อินทวงศ์

รองศาสตราจารย์ ดร.นิวัตร พัฒนะ

รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ มโนธรรม

รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ มากุล

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญยเสนอ ตรีวิเศษ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประดิษฐ์ นาธีรักษ์

รองศาสตราจารย์ ดร.นิรุทธิ์ พิพรรณจินดา

รองศาสตราจารย์ ดร.ธิดินันท์ ขาญโกศล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิโรจน์ บุณศิริ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศจี สุวรรณศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรณิดา ชันธพัทธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ประสงค์ทัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิฑูร ธนบดีกิจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชาย ตั้งวรรณวิทย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรณพ ทิศนอุดม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตินันท์ วารวินิช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยชนะ ใจบุญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตนครสวรรค์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต

ศรีล้านช้าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาพิษณุโลก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อวิชา เดชสุภา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร สุทิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญแสน เตียวบุญธรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาวรรณ วงศ์คำจันทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ บุญเจริญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ นิยม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิกร แก้วทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ปิ่นวัฒนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิฑิตพัฒนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรดริล จุลกัลป์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวรา สุวรรณพิมล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายธาร ทองพร้อม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมสงวน ปัสสาโก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรีรัตน์ สุวรรณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิรภพ จันทร์แสนต่อ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรขา อรัญวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนา สิตี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต่อศักดิ์ ขอบแก้ว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร อภิรัตนานุสรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุมาน จันทวงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา ณ หนองคาย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เพิ่มชาติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญณวัฒน์ ไชยรักษา
อาจารย์ ดร.ปวีณา ชื่นวาริน
อาจารย์ ดร.นิทรา เนื่องจำนงค์
อาจารย์ ดร.คุณานันท์ สุขพาสน์เจริญ
อาจารย์ ดร.เฉลียว เพชรทอง
อาจารย์ ดร.เรืองเดช แรงเพียร
อาจารย์ ดร.บงอร นัตรุ่งเรือง
อาจารย์ ดร.อภิชาติ สังข์ทอง
อาจารย์ ดร.นงลักษณ์ สายเทพ
อาจารย์ ดร.ธนวัฒน์ จอมประเสริฐ
อาจารย์ ดร.บุญเลิศ วงศ์โพธิ์
อาจารย์ ดร.กุลกรภัส เทียมมิตร
รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยณรงค์ ชื่นผณี
รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี สุขเกษม
รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยรัตน์ มูลศรี
รองศาสตราจารย์ ดร.พวงผกา แก้วกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
สมาคมสิ่งแวดล้อมศึกษาแห่งประเทศไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

อาจารย์ ดร.แก้วตา ผิวพรรณ
อาจารย์ ดร.จิรโรจน์ บุญราช
อาจารย์ ดร.เจน จันทรสภาแสน
อาจารย์ ดร.ฉลาด ยืนยาว
อาจารย์ ดร.ณัฐวัฒน์ แซงภูเขียว
อาจารย์ ดร.ณัฐแก้ว ข้องรอด
อาจารย์ ดร.โดมธราดล อนันตสาน
อาจารย์ ดร.นันทรักษ์ รอดเกตุ
อาจารย์ ดร.นิคม โยภัญญา
อาจารย์ ดร.ประยูร ไชยบุตร
อาจารย์ ดร.ปานิสร่า คงปัญญา
อาจารย์ ดร.พรรณภรณ์ ชันธพัทธ์
อาจารย์ ดร.พิมพ์พรรณ ทิพย์แสง
อาจารย์ ดร.พุทธสุดา หนูดลละ
อาจารย์ ดร.รักษนก สมศักดิ์
อาจารย์ ดร.วิภาสรัศมี พรพฤตพันธ์
อาจารย์ ดร.วุฒินันท์ รัตนภรณ์
อาจารย์ ดร.ศรินภา พรหมคำ
อาจารย์ ดร.สดดี คำมี
อาจารย์ ดร.เอนกพงศ์ ธรรมาธิวัฒน์
อาจารย์ ดร.สุภัทนี ขุนสิงห์สกุล
อาจารย์ ดร.ภูมินทร์ เหลาอำนาจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

กองบรรณาธิการที่ปรึกษา

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคม

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.บังอร เสรีรัตน์
รองศาสตราจารย์ ดร.ชไมพร กาญจนกิจสกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรพล พุทธิรักษา
รองศาสตราจารย์ ดร.จิตินันท์ ขาญโกศล
รองศาสตราจารย์ ดร.วรกมล วิเศษศรี
รองศาสตราจารย์ ดร.จอมขวัญ สุวรรณรักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์
รองศาสตราจารย์ธรรมณชาติ วันแต่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ นิยม
อาจารย์ ดร.กฤษดา เขียววัฒนสุข

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎิยา มูลศรี

ผู้ประสานงาน

นางสาวชุติมา พุ่มอ่อน

ฝ่ายวารสารออนไลน์

นายบรรจง สุรินทร์

นางสาวชุติมา พุ่มอ่อน

ฝ่ายดำเนินงาน

นางสาวชุติมา พุ่มอ่อน

นางสาวศรินทิพย์ ผลประเสริฐ

นางปิยนันท์ เพ็ญสูตร

นายเกื้อกุล พิมพ์ดี

นายบรรจง สุรินทร์

นางรัตดา สำราญพันธุ์

นางสาวมณีนุช เกตุแพ่ง

นางกฤษฎิณีภัก ทองสี

นางสาวรมิดา สายทอง

นางสาวภัสราภรณ์ บุญสิงห์

นายยศรพี ทองเจริญ

สำนักงาน สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
โทรศัพท์ 056-717141 โทรสาร 056-717141
E-mail: phetchabun_rajabhat_journal@outlook.com

กำหนดเผยแพร่ ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน
ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม

ข้อกำหนดเฉพาะของวารสาร

1. บทความที่จะเสนอตีพิมพ์ในวารสารนี้จะต้องเป็นผลงานที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ และต้องเป็นงานที่ไม่เคยถูกนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารใดมาก่อน
2. ทุกบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการตรวจสอบคุณภาพทางวิชาการจากผู้ประเมินอิสระและพิชญพิจารณา (Peer Review) อย่างน้อยบทความละ 3 คน โดยปกปิดชื่อผู้พิมพ์และชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ (Triple Blind) และบทความจากผู้พิมพ์ภายในจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
3. ผู้พิมพ์ต้องยินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กองบรรณาธิการวารสารกำหนดและผู้พิมพ์ต้องยินยอมให้บรรณาธิการแก้ไขความสมบูรณ์ของบทความได้ในขั้นสุดท้ายก่อนเผยแพร่

ISSN: 0859 – 8185 (Print)

ISSN: 2821 – 9988 (Online)

วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด พิษณุโลกเปเปอร์แอนดซ์พพลาย
 1/20 ถนนบรมไตรโลกนารถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 65000
 โทรศัพท์ 055-225037, 086-4284710 แฟกซ์ 055-225037
 จำนวน 50 เล่ม

บทบรรณาธิการ

วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร ได้ดำเนินการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและยาวนานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความก้าวหน้าทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ จิตวิทยา บริหารธุรกิจและการจัดการ เพื่อเป็นสื่อกลางในด้านการสร้างองค์ความรู้ทางด้านวิชาการเหล่านี้ อีกทั้งแลกเปลี่ยนแนวความคิดเห็นเชิงวิชาการ และประสบการณ์ของผู้ที่อยู่ในวงการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปัจจุบันวารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สารได้รับการพิจารณาให้อยู่ในกลุ่มที่ 2 ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) แต่ทั้งนี้ด้วยการตั้งเป้าหมายประกอบกับความมุ่งมั่นของคณะผู้ดำเนินงานที่จะร่วมกันผลักดันให้วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สารก้าวสู่กลุ่มที่ 1 ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ให้ได้ในเวลาต่อไป

ฉบับนี้เป็นปีที่ 24 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565 ประกอบด้วย บทความวิจัย จำนวน 7 เรื่อง บทความที่นำเสนอในเล่มนี้ส่วนใหญ่มาจากการวิจัยที่มาจากใจหทัยแข็งพื้นที่ โดยผลงานที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ประเมินอิสระหรือพิชญ์พิจารณา (Peer Review) อย่างน้อยบทความละ 3 คนในสาขาวิชานั้น ๆ และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

สารบัญ

หน้า

บทความวิจัย

การศึกษาทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนตำบลบางกระบือ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี The Attitude and Participation in Community Based Tourism Management in Bang Krabue Sub-District, Sam Khok District, Pathum Thani Province พัชรารณ จันทรมาฏ และกานต์มณี ไวยครุฑ Patcharaporn Jantarakast and Kanmanee Waiyakrud	1-10
สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร The State and Problems of Physical Education Teaching Management in the 21 st Century of Kamphaeng Phet Rajabhat University สุพล เพ็ชรบัว, นิติพันธ์ บุตรนุญ และฤทัยวรรณ มีบ้านหลวง Supon Pechbua, Nitipun Bootchuy and Ruchthaiwan Meebanluang	11-22
การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบอินโฟกราฟิก ชุด แก่นตะวันพืชมหัศจรรย์สารพัดประโยชน์ สำหรับเกษตรกร A Development of Infographic Learning Media in Multiple Using of Jerusalem Artichoke for Agriculturist ปรมะ แก้วพวง Parama Khaewphuag	23-32
การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานโครงการจัดทำแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยและแผนป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษชุมชนแออัด ปีงบประมาณ 2559 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ: จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดตาก และจังหวัดเพชรบูรณ์ The Monitoring and Evaluating the Achievement of the Implementation of the Planning Project Develop Housing and Preventive Plans to Solve Slum Problems in the Year 2016 Northern Provincial Cluster: Case Study Mae Hong Son Province, Tak Province and Phetchabun Province บุญส่ง กวยเงิน Boonsong Kuayngern	33-49
ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง ที่มีต่อเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา The Effect of King Rama IX's Principles of Learning Management and Based on the Mentoring System of Work on the Attitude towards Methods of Teaching Football to Students in Physical Education Department วิธวรรณ สีชื่น Withawat Seechuen	51-63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานร่วมกับปัญหาเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 Development of the Learning Science Model Using Case-Based Learning and Problem-Based Learning to Enhance Problem-Solving Ability for Prathom Suksa 4 Students พัชรมัย ไสลภูมิ Patcharamai Salaiphum	65-78
แนวโน้มของการทำงานแบบดิจิทัล ที่กระทบองค์ประกอบทางทรัพยากรมนุษย์: การทบทวนหลักฐานในหน่วยงานราชการ Trends in the Use of Digital in Work that Impact Human Resource Management Platforms in Government Organizations พลอยพัชร ก้อนบาง และสุนัฏชา เชาวไว Ploypat Konbang and Sunatcha Chaowai	79-88
Publication Ethics (จริยธรรมการตีพิมพ์)	89-90
หลักเกณฑ์และรูปแบบการเตรียมต้นฉบับบทความ	91-99

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9
และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง ที่มีต่อเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล
ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

The Effect of King Rama IX's Principles of Learning Management
and Based on the Mentoring System of Work on the Attitude
towards Methods of Teaching Football to Students in
Physical Education Department

จิรวรรณ สีชื่น^{1*}
Withawat Seechuen^{1*}

¹อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

*Corresponding author E-mail: withawat.see@pcru.ac.th

Received: May 6, 2021; Revised: November 5, 2022; Accepted: November 15, 2022

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง ที่มีต่อเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 3 จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน กำหนดให้กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบปกติ โดยทำทดลอง 8 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ทำการวัดก่อนการทดลองและหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า "ที" ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัย พบว่า 1. หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล เท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก 2. หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: หลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 ระบบพี่เลี้ยง

Abstract

This research aimed to study and compare the effect of King Rama IX's principles of learning management and based on the mentoring system of work on the attitude towards methods of teaching Football of students in the physical education department the sample was Physical education students in the 3rd year of forty people. They were selected by purposive sampling then they were simple random sampling into two groups of 20 people. The experimental group was taught by football teaching learning management plan according to the principles of King Rama IX and the mentoring system concept and the control group was learned in a normal way by doing an experiment for 8 weeks and taking 2 hours each the instrument for

collecting data was measuring attitudes towards teaching football were measured before and after 8 weeks. Analysis of data by means, standard deviations, and t-test. The research results were found as follows: 1. After the experimental, the mean score of attitude towards methods of teaching football of the experimental group was a very good level at 4.21; 2. After the experimental, the mean score of attitude towards methods of teaching football of the experimental group was higher than the control group and was a significant difference at .05.

Keywords: King Rama IX's Principles of Learning Management, Mentoring System

บทนำ

กีฬาฟุตบอลเป็นหนึ่งในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้รับการบรรจุให้มียุทธศาสตร์การเรียนการสอนพลศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งปัจจุบันได้รับความนิยมจากนักเรียน นิสิต นักศึกษา รวมถึงประชาชนทั่วไปเป็นอย่างมาก เนื่องจากการจัดการแข่งขันในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกันเองในโรงเรียน การแข่งขันระหว่างโรงเรียน หรือจะเป็นการแข่งขันกันในระดับพื้นที่เขตการศึกษา จนไปถึงการแข่งขันระดับประเทศ ประโยค สุทธิสง่า (2539) ได้กล่าวไว้ว่า ฟุตบอลเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่มีความนิยมในปัจจุบัน สังเกตได้จากผู้เล่น ผู้ชมและมีการจัดการแข่งขันในระดับต่าง ๆ และฟุตบอลยังถูกบรรจุให้เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษาและเป็นกิจกรรมพลศึกษาประเภทหนึ่งที่ใช้เป็นกิจกรรมการออกกำลังกาย รวมทั้งช่วยส่งเสริมและพัฒนาร่างกายให้เกิดความแข็งแรงสมบูรณ์

การสอนฟุตบอล เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาร่างกายของมนุษย์ให้ดีขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า คือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและทักษะ โดยใช้กีฬาฟุตบอลเป็นสื่อการเรียน ดังที่วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพลศึกษานั้นต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารอบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) สมรรถภาพทางกาย 4) เจตคติ และ 5) คุณธรรม จริยธรรม

หลักสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพลศึกษานั้น นักเรียนต้องได้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลาย ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวตามชนิดกิจกรรมพลศึกษาและกีฬานอกเหนือจากที่จัดให้เรียนในชั้นเรียน ตลอดจนการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพราะการจัดเวลาเรียนพลศึกษาในสาระพื้นฐานโรงเรียนส่วนใหญ่มักจัดไว้เพียงสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง/สัปดาห์เท่านั้น ทั้งที่โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางไม่ได้บังคับให้ต้องจัดเช่นนั้น โปรแกรมนี้จึงช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนารอบทั้ง 5 ด้าน โรงเรียนสามารถจัดได้ทุกช่วงเวลาของแต่ละวันที่นักเรียนว่างจากการเรียนในชั้นเรียนและอาจจัดอยู่ในกิจกรรมพัฒนานักเรียนในลักษณะของชมรมออกกำลังกาย/กีฬาได้อีก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการสอนของอาจารย์ (ออนไลน์) ของนักศึกษาสาขาสหวิทยาการพลศึกษา คณะครุศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2562 (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2562) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการสอนฟุตบอล โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก แต่มีหัวข้อของการประเมินในด้านการกระตุ้นให้นักศึกษาทำงานร่วมกัน และการนำเอาทักษะในกีฬาฟุตบอลที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันนั้น มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่น้อยที่สุด ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมของผู้สอนเน้นการปฏิบัติทักษะเป็นหลัก โดยไม่ได้คำนึงถึงเพศและชอบของนักศึกษา ซึ่งเป็นการละเลยการปลูกฝังเจตคติในการเรียนรู้และเข้าร่วมกิจกรรม ส่งผลต่อการพัฒนาด้านเจตคติ ทำให้นักศึกษาขาดความรักความชอบในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ศรีนัย รินณรงค์ (2553) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาพลศึกษาและก็มีบางส่วนที่ไม่ชอบเรียนพลศึกษา นักเรียนที่ชอบเรียนวิชาพลศึกษาก็จะตั้งใจเรียน เข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซักถามความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการฝึกทักษะ

ต่าง ๆ กับอาจารย์ผู้สอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรียน วิชาพลศึกษาจะไม่ตั้งใจเรียน ไม่ทบทวนและฝึกซ้อมทักษะที่เรียนมา นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ เจตคติในการเรียนวิชาพลศึกษา คือ 1) นักเรียนไม่ชอบทำตามแบบฝึกที่ครูสาธิตให้ดู 2) นักเรียนเบื่อหน่ายเมื่อครู บังคับให้ฝึกซ้อมตามที่สั่ง ส่วนปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนชอบในการเรียนวิชาพลศึกษา คือ 1) นักเรียนจะมีความสุข เมื่อได้เล่นกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน 2) นักเรียนชอบอิสระในการเรียนวิชาพลศึกษา

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักเรียนต้องการความอิสระในการเรียน ไม่ชอบให้ผู้สอนบังคับ เพราะฉะนั้นผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระมากขึ้น ในการเรียนวิชาพลศึกษา มีความคิดริเริ่มในการฝึกทักษะ ของตนเอง และเน้นกระบวนการฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลให้เจตคติในการเรียนวิชาพลศึกษาของ นักเรียนดีขึ้น และปัจจัยภายในตนเองเป็นปัจจัยที่จะส่งผลต่อการปฏิบัติโดยตรงหากผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน วิชาพลศึกษาในทิศทางบวกก็จะส่งผลต่อความรักและชอบในกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพลศึกษาและยัง สอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ที่ได้ให้ความสำคัญของเจตคติต่อวิชาพลศึกษาว่า ระดับของเจตคติที่ดีต่อ วิชาพลศึกษา จะส่งผลให้ผู้เรียนอยากออกกำลังกาย และทำให้ผู้เรียนยังคงเล่นกีฬาอยู่ มีความรู้สึกรัก รู้สึกชอบ เห็น ความสำคัญของวิชาพลศึกษาในการที่จะนำความรู้ไปใช้ในการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง

หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 เป็นหลักการที่คิดจากศาสตร์ที่เป็นสากลและเป็นที่ยอมรับจากนานา ประเทศ คิดค้นและสร้างขึ้นด้วยพระองค์เองโดยนำมาปรับให้เข้ากับสังคมไทย ซึ่งพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา (สยามรัฐ, 2560) ได้ให้ความหมายคำว่าศาสตร์ของรัชกาลที่ 9 คือ ศาสตร์พระราชา เป็นพระราชโองการ ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ริเริ่มขึ้นเพื่อให้ความรู้ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน ประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติแก่พสกนิกรชาวไทยให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีภูมิคุ้มกัน เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า เป็นบุคคลที่มีทั้งความรู้ คุณธรรม จริยธรรม มีความรัก ความสามัคคี เพื่อร่วมกัน พัฒนาประเทศชาติไปในทิศทางที่ดีต่อไป ซึ่งหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 มีทั้งสิ้น 23 ประการ ประกอบไปด้วย 1) จะทำอะไรต้องศึกษาข้อมูลให้เป็นระบบ 2) ระเบิดจากภายใน 3) แก้ไขปัญหาจากจุดเล็ก 4) ทำตามลำดับขั้น 5) ศึกษาสังคม ภูมิศาสตร์ สังคมศาสตร์ 6) ทำงานแบบองค์รวม 7) ไม่ติดตำรา 8) รู้จักประหยัด เรียบง่ายได้ ประโยชน์สูงสุด 9) ทำให้ง่าย 10) การมีส่วนร่วม 11) ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวม 12) บริการที่จุดเดียว 13) ใช้ ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ 14) ใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ 15) ปลุกป่าในใจคน 16) ขาดทุนคือกำไร 17) การพึ่งพา ตนเอง 18) พออยู่พอกิน 19) เศรษฐกิจพอเพียง 20) ความซื่อสัตย์สุจริต จริใจต่อกัน 21) ทำงานอย่างมี ความสุข 22) ความเพียร และ 23) รู้รัก สามัคคี

ระเบิดจากภายใน เป็นหลักการข้อที่ 2 ซึ่งมีแนวคิดดังนี้ คือ การพัฒนาชุมชนให้อยู่รอด พอมีพอกิน เข้มแข็ง มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง จะทำการใด ๆ ต้องเริ่มจากคนที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ต้องสร้างความ เข้มแข็งจากภายในให้เกิดความเข้าใจและอยากทำ ไม่ใช่การสั่งให้ทำ ซึ่งสอดคล้องกับมูลนิธิปิดทองหลังพระ (ห้องสมุดมั่นพัฒนา, 2560) ที่กล่าวว่า ระเบิดจากภายใน เป็นการพัฒนามุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมองเห็นประโยชน์ของการพัฒนาว่าดีต่อตนเองและสังคม พร้อมทั้งจะดำเนินการพัฒนาร่วมกันอย่าง สมัยครใจ ซึ่งหลักการทรงงาน เรื่อง ระเบิดจากภายใน เป็นหลักการทรงงานที่ช่วยให้เกิดการพัฒนาร่วมกันจากการ พัฒนาในสิ่งย่อย ๆ นั่นคือการพัฒนาตนเอง มุ่งเน้นให้เห็นถึงประโยชน์ของการพัฒนา เมื่อตนเองรู้ถึงประโยชน์ของ การพัฒนาแล้วจะนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป เมื่อมีการปฏิบัติซ้ำ ๆ ก็จะเกิดการพัฒนากายนอกและสร้างศรัทธาใน สิ่งที่ปฏิบัติ และยังเป็นแนวทางในการสร้างเจตคติที่ดีให้กับตนเองได้

คำว่าที่เลี้ยง (Mentor) มีจุดกำเนิดมาจากเทพนิยายกรีก ประมาณ 2600 ปี มาจากเรื่อง Homer' Odyssey เมื่อกษัตริย์นักรบที่มีชื่อเสียงโอดิซัส (Odysseus) ต้องไปทำสงครามโทรจัน (Trojans war) และเขาต้อง จากบ้านไปหลายปี เขาจะเลือกเพื่อนที่ไว้วางใจมีความเฉลียวฉลาดให้เป็นบิดา ครูผู้ปกครอง ผู้ชี้แนะ และเป็นผู้ ฝึกหัดพระโอรสที่ชื่อว่าเทเลมาคัส (Telemachus) ผู้ซึ่งจะเป็นกษัตริย์แห่งไอทาเคา (Ithaca) ในอนาคตต่อไป ตั้งแต่นั้นมา คำว่าที่เลี้ยง (Mentor) จึงได้ถูกนำไปใช้ในหลาย ๆ วงการ เช่น วงการธุรกิจ การศึกษา ซึ่งภาษาอังกฤษใช้คำว่า Mentor แทนบุคคลผู้ซึ่งสอน ดูแลหรือให้คำปรึกษา และในความหมายผู้รับการดูแล จะใช้คำว่าส่วนคำว่า Mentee

หรือ Protege ส่วนคำว่า Mentoring ใช้แทนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอนแล้วมันก็จะได้ดูแลหรือให้คำปรึกษา (ยอดหทัย เทพรานนท์ และประมวล ตั้งบริบูรณ์รัตน์, 2548)

การสอนตามแนวคิดระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) เป็นการสอนโดยมีผู้สอนพี่เลี้ยงเป็น “โค้ช” ให้กับผู้เรียน มีหน้าที่ให้คำปรึกษา และแนะนำช่วยเหลือ โดยมุ่งเน้นไปที่การบอกวิธีการที่เหมาะสม ตลอดจนขั้นตอนและแนวทางแก้ไขปัญหา โดยใช้ประสบการณ์ความรู้ ความสามารถของผู้สอนถ่ายทอดไปยังผู้เรียน ระบบพี่เลี้ยง (Mentoring System) เป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมสูงและใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นช่องทางที่ดีสำหรับการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในการเรียนรู้ ในการสอนตามแนวคิดระบบพี่เลี้ยง (Mentoring Skill) นั้นหลักสำคัญที่ผู้สอนนิยมปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ตามคำสั่ง ได้แก่ 1) ผู้สอนงาน กำหนดขั้นตอน วิธีการให้ผู้ปฏิบัติงาน 2) ผู้สอนงานบอกปัญหา รวมทั้งวิธีการแก้ไขให้ผู้ปฏิบัติงาน และ 3) ผู้สอนกำหนดระยะเวลา และข้อเสนอแนะ รวมทั้งแก้ไขสิ่งที่ผู้ปฏิบัติงานพึงกระทำ ซึ่งสอดคล้องกับวิธวรรณ สิ้น (2563) ที่ทำการศึกษามูลของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาโครงการวิจัยเป็นฐานและระบบพี่เลี้ยง เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นครูสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยเปรียบเทียบความตระหนักในคุณลักษณะความเป็นครูก่อนและหลังการทดลอง ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 34 คน ที่เรียนในรายวิชาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษพบว่า หลังการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานและระบบพี่เลี้ยง จำนวน 14 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินความตระหนักในคุณลักษณะความเป็นครูของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เจตคติ คือ ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึกหรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ (สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ, 2520) เจตคติมีลักษณะพิเศษในตัวเอง มีระดับแบ่งชั้นในตัวเจตคติและสามารถวัดได้ ซึ่งกลมรัตน์ หล้าสุข (2528) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของเจตคติ เป็น 2 มิติ คล้าย ๆ วัตถุซึ่งมีมิติที่เป็นทิศทางและความเข้มข้น ได้แก่ 1) มิติที่เป็นทิศทาง (Direction) คือ การแสดงการเข้าหา ได้แก่ เจตคติทางบวก คือความรู้สึกหรือท่าทีในทางที่ดี ชอบ พึงพอใจ ฯลฯ หรือ เจตคติทางลบ คือ ความรู้สึกในท่าทางไม่ดี ไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ 2) เจตคติมีความเข้มข้น (Magnitude) เข้มข้นมากและเข้มข้นน้อย เจตคติที่เข้มข้นมาก เป็นความรู้สึกที่รุนแรงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือทางลบ เช่น ชอบมาก หรือไม่ชอบมาก ส่วนเจตคติที่เข้มข้นน้อย จะมีความรู้สึกที่ไม่รุนแรงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น ชอบบ้าง ไม่ชอบบ้างเป็นต้น สอดคล้องกับเปรมฤทัย ขันนัทย (2548) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของเจตคติแปรเปลี่ยนไป 5 ประการดังนี้ 1) มีทิศทาง (Direction) เพราะความรู้สึกของคนที่มีต่อเป้าเจตคติเป็นบวกและลบ หรือชอบไม่ชอบ 2) มีความเข้มข้น (Intensity) เจตคติเป็นความรู้สึกต่อเนื่องตั้งแต่บวกถึงลบ จากบวกน้อย ๆ ถึงบวกมาก ๆ 3) มีการแผ่ซ่าน (Pervasiveness) เจตคติมีลักษณะแพร่กระจายหรือแผ่ซ่านจากกลุ่มหนึ่งไปสู่อีกกลุ่มหนึ่งได้ 4) มีความคงเส้นคงวา (Consistency) เจตคติเป็นความรู้สึกที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงเป็นความรู้สึกค่อนข้างคงที่ 5) มีความพร้อมที่จะแสดงออกเด่นชัด (Salience) คือระดับขั้นของความเต็มใจหรือความพร้อมในการแสดงออก ดังนั้นลักษณะของเจตคติมีความสำคัญอย่างมากในการที่จะแสดงออกสู่การปฏิบัติต่อไป ซึ่งหากมีความเข้มข้นของเจตคติที่มีความเข้มข้นสูงก็จะแสดงออกเป็นความพึงพอใจและปฏิบัติอย่างยั่งยืน

การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการสอนฟุตบอลของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ถือเป็นการจัดกิจกรรมการสอนพลศึกษาอีกวิชาหนึ่งในหลักสูตร ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ก็เป็นไปตามการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา โดยที่ผ่านมานั้นมักจะไม่นับรวมวัตถุประสงค์ในเรื่องของการปลูกฝังความรัก ความชอบ ให้กับนักศึกษานำไปใช้ออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่นักศึกษาต้องปฏิบัติตามรูปแบบที่ผู้สอนได้จัดไว้ให้ ทำให้ไม่สามารถปลูกฝังความรัก ความชอบในกีฬาฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์ (2560) ที่ได้ทำการศึกษามูลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยที่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาซึ่งประยุกต์ใช้หลักการทรงงานของศาสตร์พระราชาและทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัย กับการเรียนการ

สอนวิชาพลศึกษาแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 25 คนและนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 25 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษานั้น มีทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งแต่ละคนมีความถนัดและความชอบในชนิด กีฬาต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป การจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลจะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นั้น นักศึกษา ทุกคนต้องมีความรัก ความชอบ ความอดทนอดทน เพราะต้องลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาและ สามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ซึ่งการปลูกฝังทางด้านเจตคติ เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำ การจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ได้

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เรื่องระเบิดจากข้างใน ซึ่งเป็นแนวทางที่สามารถพัฒนาให้บุคคลเกิดความสนใจ ในสิ่งที่จะเรียนรู้ แล้วจึงคิดไตร่ตรอง ทดลองหาความจริง แล้วนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเอง และแนวคิดระบบที่ เลี้ยง ซึ่งมีแนวทางคือการให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือ โดยมุ่งเน้นไปที่การบอกวิธีการที่เหมาะสม ตลอดจน ขั้นตอนและแนวทางแก้ไขปัญหา โดยใช้ประสบการณ์ความรู้ ความสารถของผู้สอนถ่ายทอดไปยังผู้เรียน มาเป็นแนว ทางการจัดการเรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อการพัฒนาด้านเจตคติที่ยั่งยืน เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดี เลี้ยงเห็นถึงประโยชน์ที่ จะได้รับในการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอล และยังมีความคงทนของระดับเจตคติไปอย่างยาวนานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบที่เลี้ยง ที่มีต่อเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของความแตกต่างด้านเจตคติของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนวิชาการสอน ฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบที่เลี้ยง กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการ สอนวิชาการสอนฟุตบอลแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาการสอน ฟุตบอล ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) จับฉลาก แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวง รัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบที่เลี้ยง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลตาม หลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบที่เลี้ยง เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และ 2) แบบวัด เจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ แผนการจัดการวิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงาน ของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบที่เลี้ยง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1.1 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีแนวคิดระบบที่เลี้ยง

1.2 นำหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง มาวิเคราะห์แล้วนำมาบูรณาการในแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอล จำนวน 8 สัปดาห์

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความตรงตามจุดประสงค์ ความความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Congruence หรือ IOC) ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 1.00

1.4 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง ที่มีไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมในเรื่องกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลแบบปกติ	แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง
1. ขั้นนำ / การอบอุ่นร่างกาย - เช็กชื่อ ตรวจสอบความพร้อมของนักศึกษา - อบอุ่นร่างกายและยืดเหยียดกล้ามเนื้อ	1. ขั้นเตรียมความพร้อม / กำหนดเป้าหมาย - เช็กชื่อ ตรวจสอบความพร้อมของนักศึกษา - อบอุ่นร่างกาย ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ - วิเคราะห์ทักษะของตนเองแล้วกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้
2. ขั้นตอนิบายและสาธิต - ครูสาธิตทักษะขั้นตอนการปฏิบัติทักษะและให้นักศึกษาปฏิบัติตาม	2. ขั้นตอนิบาย / สร้างแรงจูงใจ - อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติทักษะและให้นักเรียนวิเคราะห์ถึงความสำคัญของทักษะนี้ และเห็นประโยชน์ของทักษะชนิดนี้
3. ขั้นฝึกหัดทักษะ - ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ ทักษะตามรูปแบบที่กำหนดไว้ให้	3. ขั้นชี้แนะ / ทดลองฝึก - แนะนำขั้นตอนและวิธีการในการหาคำตอบโดยการลงมือทดลองทำ - สร้างแบบฝึกทักษะขึ้นมาเอง เป็นกลุ่มโดยผู้สอนสะท้อนข้อมูลกลับให้กับนักศึกษาอย่างสร้างสรรค์
4. ขั้นนำไปใช้ - ให้นักศึกษาเล่นเกมแข่งขันกัน ตามรูปแบบที่ครูกำหนดไว้ให้	4. ขั้นกิจกรรมเกมส์ / การแก้ไขปรับปรุง - จัดกิจกรรมเกมส์ ที่เหมาะสมกับทักษะที่เรียน แล้วให้นักศึกษานำทักษะที่ได้ฝึกออกมาใช้โดยเน้นการปฏิบัติเป็นกลุ่ม - เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แก้ไขสถานการณ์ที่ถูกจัดขึ้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมอีกครั้ง
5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ - สรุปบทเรียนภายในชั่วโมงเรียน	5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ - สรุปบทเรียน และถ่ายทอดให้เพื่อนในชั้นเรียนเข้าใจได้ - สร้างศรัทธาวิชาการสอนฟุตบอลให้นักศึกษาได้เห็นถึงความสำคัญ

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ทักษะของตนเองก่อนการเรียนทุกครั้ง เพื่อเป็นกระตุ้นให้นักศึกษา

ได้คิดหากระบวนการในการพัฒนาทักษะของตนเอง ขั้นตอนต่อไปผู้เรียนจะเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ถึงหลักการปฏิบัติทักษะ และหาแนวทางในการฝึกโดยผ่านการทำงานกันเป็นกลุ่มในการวางแผนการฝึกทักษะ ซึ่งผู้สอนจะทำหน้าสะท้อนข้อมูลกลับให้กับนักศึกษาอย่างสร้างสรรค์ให้ได้มาซึ่งวิธีการฝึกทักษะที่ถูกต้องตรงตามความต้องการของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม จากนั้นผู้สอนจะดำเนินการสร้างสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำทักษะที่ได้ฝึกฝนมานำไปใช้พร้อมกับเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ความผิดพลาดและแก้ไขการปฏิบัติในสถานการณ์นั้น ๆ และขั้นสุดท้ายเป็นการสรุปบทเรียนและถ่ายทอดให้เพื่อนในชั้นเรียนเข้าใจได้ สร้างศรัทธาวิชาการสอนฟุตบอลให้นักศึกษาได้เห็นถึงความสำคัญ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ และการสร้างแบบวัดประเมินผลด้านเจตคติ

2.2 ดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลให้สอดคล้องกับเนื้อหารายวิชาการสอนฟุตบอล จำนวน 20 ข้อ โดยทำการสร้างแบบวัดให้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า Rating Scale ซึ่งเป็นวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยผู้ทำวิจัยได้แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน, เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน, ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน, ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

ข้อคำถามเชิงลบ

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน, ไม่เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน, ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน, เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน, และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

2.4 นำแบบวัดเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัดและความถูกต้องด้านภาษา นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.5 นำแบบวัดเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ที่ได้รับการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ทดลองใช้ (Thy - Out) กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.6 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบประเมินโดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach ซึ่งโดยผลการวิเคราะห์ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.84

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการวัดและประเมินเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบวัดเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลในสัปดาห์แรกก่อนทำการทดลอง

2. นำผลการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-Test) มาทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล แตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ก่อนการทดลอง ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มทดลอง (n = 20 คน)		กลุ่มควบคุม (n = 20 คน)		t	p
	Mean	SD	Mean	SD		
เจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล	3.50	0.72	3.53	0.69	1.44	0.08

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเจตคติต่อวิชาการสอนฟุตบอล เฉลี่ยที่ 3.50 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ดี

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง ที่สร้างขึ้น จำนวน 8 แผน ไปจัดการเรียนการสอนให้กลุ่มทดลองสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวม 8 สัปดาห์ และนำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลแบบปกติ จำนวน 8 แผน ไปจัดการเรียนการสอนให้กลุ่มควบคุม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวม 8 สัปดาห์

4. ผู้วิจัยทำการวัดคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบวัดเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล หลังการทดลอง (Post-Test) สัปดาห์ที่ 8

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบค่าคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล โดยการทดสอบค่าที (t-test)

1. นำแบบเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลทุกฉบับมาตรวจให้คะแนน โดยให้ค่าคำตอบตามอัตราการแข่งขัน ซึ่งมีสเกล 5, 4, 3, 2, และ 1 มาตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ

1.1 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (weighted mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน, เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน, ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน, ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน, และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

ข้อคำถามเชิงลบ

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน, ไม่เห็นด้วยให้ 4 คะแนน, ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน, เห็นด้วยให้ 2 คะแนน, และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของคะแนน โดยวิธีการคำนวณอันตรภาคชั้น เพื่อแบ่งช่วงระดับคะแนนเฉลี่ย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2547) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

โดยกำหนดเกณฑ์ การแปลผลจากค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น ดังนี้ ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง มีเจตคติในระดับที่ดีอย่างมากต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล, ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง มีเจตคติในระดับที่ดีต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล, ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง มีเจตคติในระดับปานกลางต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล, ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง มีเจตคติในระดับต่ำต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล

มีเจตคติในระดับที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล, และระดับคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง มีเจตคติในระดับที่ไม่ดีอย่างมากต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยทดสอบค่าที (Independent - Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยทดสอบค่าที (Independent - Sample t - test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง ที่มีต่อเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการประเมินเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง

ข้อที่	ข้อความถาม	กลุ่มทดลอง (n = 20 คน)		การแปลค่า
		Mean	S.D.	
1	วิชาการสอนฟุตบอลเป็นวิชาที่น่าสนใจ	4.30	0.57	ดี
2	นักศึกษารู้สึกหงุดหงิดและเบื่อทุกครั้งเมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาการสอนฟุตบอล	4.25	0.55	ดีมาก
3	ทักษะในวิชาการสอนฟุตบอล ยากเกินไปที่จะปฏิบัติ	4.15	0.75	ดี
4	นักศึกษามีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ที่จะเรียนวิชาการสอนฟุตบอล	4.40	0.60	ดีมาก
5	การรับรู้ความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของตนเองส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทักษะในกีฬาฟุตบอล	4.20	0.70	ดี
6	นักศึกษารู้สึกไม่มั่นใจทุกครั้งเมื่อมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติทักษะในกีฬาฟุตบอล	3.85	0.67	ดี
7	วิชาการสอนฟุตบอลเป็นวิชาที่มีสาระความรู้และมีคุณค่าควรแก่การศึกษา	4.30	0.66	ดีมาก
8	วิชาการสอนฟุตบอลช่วยฝึกให้นักศึกษารู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานกันเป็นกลุ่ม	4.15	0.49	ดี
9	การฝึกทักษะในกีฬาฟุตบอลแบบซ้ำ ๆ เป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่าย	4.20	0.70	ดี
10	วิชาการสอนฟุตบอลเป็นวิชาที่ทำให้นักศึกษาเป็นคนกล้าคิดกล้าลงมือทำ	4.10	0.55	ดี
11	วิชาการสอนฟุตบอลสามารถฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ความคิดในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ	4.45	0.51	ดีมาก
12	วิชาการสอนฟุตบอลไม่ได้ช่วยทำให้ทักษะการเลี้ยงลูกบอล การส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน การโหม่งบอลของนักศึกษาดีขึ้น	4.25	0.64	ดีมาก

ข้อที่	ข้อความถาม	กลุ่มทดลอง (n = 20 คน)		การแปลค่า
		Mean	S.D.	
13	การปฏิบัติตามกฎ กติกาในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ช่วยให้นักศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบในสังคมได้ง่ายขึ้น	4.20	0.62	ดี
14	การเรียนวิชาการสอนฟุตบอลเป็นเรื่องที่เสียเวลาและไม่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.35	0.67	ดีมาก
15	วิชาการสอนฟุตบอลช่วยให้นักศึกษาทำงานกันเป็นกลุ่ม และเพิ่มทักษะการวางแผน	4.15	0.37	ดี
16	ถ้าเลือกเรียนได้นักศึกษาจะไม่เรียนวิชาการสอนฟุตบอล	4.15	0.37	ดี
17	นักศึกษามีความสุขเมื่อไม่ได้เรียนวิชาการสอนฟุตบอล	4.10	0.64	ดี
18	นักศึกษามีความรู้วิธีการแก้ไขปัญหาในการเล่นกีฬาฟุตบอลไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้	4.25	0.64	ดีมาก
19	วิชาการสอนฟุตบอลเป็นวิชาที่นักศึกษายากศึกษาเพิ่มเติมเมื่อมีเวลาว่าง	4.15	0.49	ดี
20	วิชาการสอนฟุตบอลเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อการนำความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนไปประกอบอาชีพในอนาคตของนักศึกษา	4.25	0.55	ดีมาก
รวม		4.21	0.59	ดีมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ของกลุ่มทดลองหลังการจัดการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ก่อนและหลังการจัดการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียน วิชาการสอนฟุตบอล	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	20	3.50	0.72	4.21	0.59	17.60	0.00*
กลุ่มควบคุม	20	3.53	0.69	4.04	0.68	13.64	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ของกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.50 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.21 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล ของกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเท่ากับ 3.53 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.04 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล หลังการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

เจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล	n	หลังการทดลอง		t	p
		Mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	20	4.21	0.59	9.07	0.00*
กลุ่มควบคุม	20	4.04	0.68		

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า หลังจากการทดลอง 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.21 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.04 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

สรุปและวิจารณ์ผล

จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า เจตคติของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลหลังการจัดการเรียนรู้รายวิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก และกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง มีระดับเจตคติสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาการสอนฟุตบอลแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่มีต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลหลังการจัดการเรียนรู้รายวิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการจัดการเรียนรู้รายวิชาการสอนฟุตบอลตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งภายใน 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอลสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 และแนวคิดระบบพี่เลี้ยง สามารถสร้างเสริมให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาการสอนฟุตบอล อันเกิดจากแนวปฏิบัติที่ผู้วิจัยเลือกมาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ทำการวิเคราะห์ถึงความสำคัญของทักษะและเห็นประโยชน์ของทักษะในแต่ละสัปดาห์ จากนั้นสามารถวิเคราะห์และสร้างแบบฝึกทักษะขึ้นมาเองได้ ด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม โดยตัวผู้สอนคอยดูแลและสะท้อนข้อมูลกลับให้กับนักศึกษาอย่างสร้างสรรค์และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเหมาะสมอีกครั้ง ตลอดจนสามารถสรุปเนื้อหาในบทเรียนและสามารถถ่ายทอดให้เพื่อนในชั้นเรียนเข้าใจได้ ดังที่มูลนิธิปิดทองหลังพระ (ห้องสมุดมั่นพัฒนา, 2560) ที่ได้กล่าวถึงหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 ข้อที่ 2 เรื่องระบุดีจากข้างใน ไว้ว่า ขั้นตอนแรกทุกสิ่งที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงต้องเกิดจากความคิด ความรู้ ความต้องการ เป็นแรงผลักดันด้วยตนเอง ในการที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น จะต้องเริ่มต้นจากตนเองให้มีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลง มองเห็นประโยชน์ของสิ่งใหม่ ๆ และจะพร้อมสู่การปฏิบัติต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักทรพงศ์ รัตนกาญจน์ (2560) ที่ได้ทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พล

ศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาซึ่งประยุกต์ใช้หลักการทรงงานของศาสตร์พระราชและทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 25 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 25 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิธวรรณ สีสัน (2563) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาโครงการวิจัยเป็นฐานและระบบพี่เลี้ยง เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นครูสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยเปรียบเทียบความตระหนักในคุณลักษณะความเป็นครูก่อนและหลังการทดลอง ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 34 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพฤติกรรมการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า หลังการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานและระบบพี่เลี้ยง จำนวน 14 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินความตระหนักในคุณลักษณะความเป็นครูของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ แหล่งทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ตลอดจนผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชนะ ดิงศภักดิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เอก สุขใส, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกศล รอดมา, อาจารย์ ดร.นิรุตติ์ สุขดี, อาจารย์ ดร.สุเทพ ธรรมะตระกูล และนายภัทราวุธ วงศ์ศักดิ์ เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำในการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กลมรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2547). *หลักสถิติ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2539). *คู่มือการสอนฟุตบอล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เปรมฤทัย ขนนไทย. (2548). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนปทุมพิทยาคม จังหวัดอุบลราชธานี*. (ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.จิตวิทยาการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์. (2560, มกราคม-มิถุนายน). ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารทางอิเล็กทรอนิกส์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 15(1).
- ยอดหทัย เทพธรรณห์ และประมวาล ตั้งบริบูรณ์รัตน์. (2548). *Mentor-mentee-mentoring: ศาสตร์และศิลป์ของการเป็นนักวิจัยพี่เลี้ยงที่ดี*. ปทุมธานี: มูลนิธิบัณฑิตยสภาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักและวิธีสอนพลศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- วิจิตรธรรณ สีสัน. (2563). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาโครงงานวิจัยเป็นฐานและระบบพี่เลี้ยง เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นครูสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา. (รายงานผลการวิจัย). เพชรบูรณ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ศรัณย์ รินณรงค์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา.
- สยามรัฐ. (2560). ศาสตร์พระราชา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://siamrath.co.th/n/10248>. (วันที่ค้นข้อมูล: 25 กันยายน 2560).
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2562). รายงานผลการประเมินคุณภาพการสอน (ออนไลน์) ของอาจารย์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 (ภาคปกติ). (รายงานผลการวิจัย). เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ. (2520). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แพร่วิทยา.
- ห้องสมุดนันทพัฒนา. (2560). หลักการทรงงานเรื่องแรงระเบิดจากข้างใน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.manpattanalibrary.com/>. (วันที่ค้นข้อมูล: 25 กันยายน 2560).